

δυστυχῶς οἱ Ζωσιμαῖοι καὶ οἱ ἑνδοξοὶ μιμηταὶ τῶν, αὐτοὶ
 λαμπροὶ τῷ ὄντι ἄσπερες τῆς νέας Ἑλλάδος, εἶναι σπάνιοι
 οἱ κομῆται. Εἶναι ἐξαίρεσις ἔντιμος τοῦ γενικοῦ κανόνος
 τῶν πλουσίων. Ἄν ποτε ὁμως ἡ ἐλληνικὴ παιδεία καὶ ἡ
 χριστιανικὴ ἀνατροφή ἐξευγενίσωσι τὰς ψυχὰς μας, ὥστε
 ἐξαίρεσις νὰ γίνῃ κανὼν καὶ ὁ κανὼν ἐξαίρεσις, τότε,
 τότε θέλουν γελάσει βεβαίως τὰ μαραμμένα χεῖλη τῆς φίλης
 πατρίδος καὶ θέλομεν ἰδεῖ πάλιν ἡμέρας λαμπρὰς καὶ εὐτυχεῖς.
 Πολλὰκις ἠρώτησα ἑμαυτὸν ἂν δὲν ἐκπληροῦται ὁλονὲν ἡ
 προφητεῖα αὕτη ὅταν βλέπω τὰ Ὀλύμπια, τὰ Ζακίφεια, τὰ
 Ἀλκίπεια, τὰ Τοσίτσια, τὰ Ζωγράφεια καὶ τὰ τόσα, τόσα ἄλλα,
 ἂν δὲν ἔρχεται, ἂν δὲν ἦλθεν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, ἂν δὲν θὰ ἀνα-
 τλήσῃ αἱ λαμπραὶ αὗται καὶ εὐτυχεῖς ἡμέραι· καὶ τότε αἰ-
 νώμεθα ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ἡδυσμένην ἀπάντησιν ὅτι ἐπὶ καλῶν
 ἔργων οἰκοδομεῖται τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ἐπὶ τῶν
 ἁγίων ἀνδρῶν της, ἐπὶ τῶν φιλομούσων πλουσίων της, ἐπὶ τῆς
 ἀνέμου ῥεαλιστικότητος νεολαίας της καὶ ἐπὶ τῆς θερμότητος
 τοῦ ἱερωτέρου ἔρωτος ὡς λέγει ὁ Γεροστάθης, τοῦ ἱερωτέρου ἔ-
 ρωτος, ὅστις θερμαίνει τὰ στήθη ὅλων ἡμῶν, τοῦ ἔρωτος ἐκείνου
 ὅν ὡς ὁ Γεροστάθης λέγει ἀντὶ ἑλληνιστῆς, ἀληθοῦς Ἑλλήν,
 τῆς ἐλευθερίας καὶ πατρίδος ἀνεδείχθη Ῥήγας ὁ Φε-
 ραῖος, δι' ὃν προσέφεραν ἑαυτοῦς θύματα, οἱ Κόδροι, οἱ Ἄγραυ-
 ροὶ, οἱ Ζελέσιλλαι, οἱ Λεωνίδαι, οἱ Σωκράται, οἱ Λυκοῦργοι,
 καὶ ὁ Λάμπρος Τζαβέλλας.

Ἰδοὺ τίς εἶνε ὁ ἱερώτερος ἔρως, ὅστις κάλλιον παντὸς ἔθνους
 ἐπὶ ἑλληνικὰ στήθη ἐθέρμανε καὶ θερμαίνει καὶ ὃν κάλλιον πάν-
 των τῶν ἐλληνικῶν βιβλίων μαρτυρεῖ ὁ Γεροστάθης.
 Τί μένει πλέον ὁ θάνατος τοῦ Γεροστάθου, ὁ θάνατος τοῦ
 ἡρώτου, ἡ δύσις τῶν παιδικῶν ἀναμνήσεων.

Ἐδῶ ὁ μαθητὴς κλαίει τὸν προστάτην του, τὸν ἐνάρτεον
 χριστιανόν, τὸν φιλοπάτριδα Ἕλληνα· διὰ ζωηρῶν χρωμάτων
 φανταστικῶν αἱ παρομοιώσεις· διὰ συγκινητικῶν λέξεων περιγρά-
 φεται αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ δὲν ἀναλύω τὸ χωρίον τοῦτο.